

Vadaspark

Közösen könnyebb lenne

Protokollárisan így hangzana: a tanácstagok klub programjának keretében a tanácstagok látogatást tettek... satöbbi. No, de ez így hamis, az viszont igaz, hogy a szegedi tanácstagok a közelmúltban kimentek a szerezvényen, ám mégis gyarapodó vadasparkba a Cserepes sor végére, ahol megnézhetők a bemutatható állatokat. Elzártaságuknak egészen praktikus a magyarázata: a 85 vadaspark. Ez ideig rengeteg társadalmimunka-óra miatt él visszavonultan, fekszik ebben az állatkertben. Mégis azt kell írnom, hiányzik az összefogás, mert nem hiszem, hogy több szegedi vállalat nem tudna segíteni, akár a sok kicsi sokra megy alapon.

Elkészült viszont 700 méter aszfaltút, a 600-as szakmunkásképző tanulói betonjárdát építettek, kész a belső csatornázás, sőt, a Dégáz társadalmi munkában a bejáratig elvezette a gázt is. Hogyan tovább? Nem tudni, pedig fűthető helyiségekkel trópusi állatokat is tarthatnának.

Akadnak nemes példák tehát, amelyek mögött tiszteletre méltó szándék, értékes munka áll, de akadnak olyanok is, amelyek megrekedtek a szándéknál. Ígéretet kaptak a vadasparkban, hogy Szeged egyik biológiai tagozatos iskolájának 80 diákja felváltva dolgozik majd. A gyerekek meg is érkeztek, de délután negyed négyre, és négy órakor már két irányból behajtani tilos. „dolguk végeztével” el is mentek. Ezúttal több időbe

került a szerszámok előkészítése, mint a társadalmi munka értéke. Kár! Különösen akkor, ha leendő biológusokról van szó, akik majd tanár korukban akár órát is tarthatnának a vadasparkban. Az ilyen felajánlás kétértelmű haszon...

Lassan három esztendeje annak, hogy a városi tanács végrehajtó bizottsága úgy határozott, legyen Szegeden vadaspark. Ez ideig rengeteg társadalmimunka-óra miatt él visszavonultan, fekszik ebben az állatkertben. Mégis azt kell írnom, hiányzik az összefogás, mert nem hiszem, hogy több szegedi vállalat nem tudna segíteni, akár a sok kicsi sokra megy alapon.

Jól tudom, alig van erre pénz, ám ha lenne, sajnos akkor sem lehetne 1-2 hónapra belül megnyitni, hiszen alapvető dolgok hiányoznak, olyanok, amelyek a közönség igényeit kielégítenék. Nincs büfé, illemhely, parkoló — és odavezető út.

A főbejárat — egyelőre úgy tűnik — a Cserepes sor felől lesz. Azon a soron, viszont normál autóval közlekedni képtelenség. Sírmas ut fogadja az odavezetőt. Mondhatják: ott van a közönség egy kitűnő aszfaltút, ami szinte a kapuig vezet. Ez igaz, de a vándort egy kör alakú, piros szegélyű tábla fogadja, jelezve: mindkét irányból behajtani tilos. Kiegészítő tábla arról nincs, van viszont a park felől,

amely így szól: kifelé jöhetünk, de mire megérjük azt a táblát, közlekedési szabálysértést követünk el!

Nincs más hátra, a parkot közelítsük meg a Tolbuhin sugárút felől, akár kocsival, akár villamossal vagy a 35-ös busszal, de arról érkezvény is paffra esünk. Több oka van ennek: nincs kész a vadaspark, be van zárva annak a jelenleg hátsó bejárata.

Valamit mégis tenni kell, mert vétek a gyerekek előtt elzárni az olyan különleges állatokat, mint például az Ausztráliából származó emu, az afrikai sülő, a szipériai hiúz, a nagyon ritka kékes-sárga majom, a sakál és még sorolhatnám tovább a felnőtteket is meglepő különlegességeket. Valamilyen formában jó lenne mégis megnyitni a parkot, mert arra döröszög várni, hogy kész legyen, mert ahogy mondta Egyházi István parkvezető, egy állatkert soha nem készülhet el, az mindig bővíti, gyarapodik. Persze senki sem olyan varakozással menjen a vadasparkba, hogy az a budapesti állatkert kicsinyített mása.

Kell tehát a széles körű összefogás, hiszen a város üzemelő, intézményei bonyolították már nemegyszer, hogy tudnak segíteni — ha akarnak. Az is sokat jelentene, ha a hulladéktakarmányokat nem pénzért kellene megvásárolni. Juthatna a nagyobb üzemi konyhából ide is ételmaradék, jobb helyen lenne az a rengeteg bárlás szalma, amelyet mindenki láthat az utak mellett elkorhadni, elrothadni.

Még egy személyes tapasztalattal hozakodok elő. Egy Szegedhez közeli térség herkokcsijával találkoztam a veszprémi állatkertben, ahova emberi fogyasztásra alkalmatlan zöldszékletet szállított az ottani állatoknak. Lehet, jól megfizetik a szövetkezetet, de ha jutna Szegedre is, maradna Veszprémnek is...

Ács S. Sándor

Díszdoktorokat avattak a tudományegyetemen

Szókefalvi-Nagy Bélát és Sándorfy Kamillt díszdoktorrá fogadja Csákány Béla rektor

A József Attila Tudományegyetem ünnepi tanácsülésén tegnap két világhírű tudóst fogadott honoris causa doktorává az intézmény. Gécség Ferenc professzor, a Természettudományi Kar dékánja ismertette Szókefalvi-Nagy Bélát, a JATE nyugalmazott tanszékvezetője és Sándorfy Kamill, a Montreali Egyetem professzora életútját, kutatói és oktatói tevékenységét, tudományos szervezői munkáját. A két professzort Csákány Béla, az egyetem rek-

tora fogadta díszdoktorrá, majd a tiszteletbeli doktorok rövid beszédét követte figyelemmel a hallgatóság.

A díszdoktoravató ünnepi tanácsulást megismertette jelenlétével — többek között — Székely Sándor, a városi pártbizottság első titkára, Sebe János, a megyei pártbizottság osztályvezetője, Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese és Grassy Gyula akadémikus, a Szegedi Akadémiai Bizottság elnöke.

Szókefalvi-Nagy Béla — aki elsőként lett a professzori korból saját intézménye díszdoktora — 1913-ban született Kolozsváron. 1929 óta él Szegeden, egyetemi tanulmányait is itt végezte. Itt szerezte meg a matematika—fizika szakos középiskolai tanári oklevelét, s tette le „summa cum laude” eredménnyel doktori szigorlatát. Előbb a szegedi Tanárképző Főiskola, majd az egyetem tanára lett, s itt tanított hosszú évekig. Tanszékvezető professzorként 1983-ig, nyugállományba vonulásáig tevékenykedett.

„Szókefalvi-Nagy Béla professzor — mondotta Gécség Ferenc — matematika-tanár és matematikus szakemberek ezreinek képzésében vett részt. Kiemelkedő szerepe volt a matematika több ága oktatásának bevezetésében és kiépítésében — az ábrázoló és projektív geometriától a differenciálegyenletekig és a valószínűség-számításig. Legjelentősebb tevékenysége a függvénytan és a funk-

cionálanalízis tárgyak oktatása. Korszerű, világos, nagyszerűen felépített előadásainak országos híre volt. Valós függvénytan tankönyvét, amelyet több nyelvre lefordítottak, világszerte használták és használják még ma is, ugyanez érvényes komplex függvénytan jegyzetére is.”

Különösen kiemelkedő Szókefalvi-Nagy professzornak Riesz Frigyessele közösen írt, 1952-ben megjelent monográfiája, amely öt nyelvre lefordítva a funkcionálanalízis alapvető kézikönyvévé vált. Világszerte ismert függvénytan szemináriuma, amelynek vezetését ma is aktívan végzi. A magyar és a szovjet akadémia közös matematikai folyóiratának egyik létrehozója és főszerkesztője.

Tudományos tevékenységét számos hazai és külföldi elismerés követte. 1945-ben a Magyar Tudományos Akadémia levelező, 1956-ban rendes tagja lett. 1950-ben és 1953-ban Kosuth-díjjal, 1978-ban pedig Állami Díjjal részesült. A drezdai műszaki egyetem és a turkui egyetem tiszteletbeli doktora, 1971-ben a Szovjet Tudományos Akadémia külső tagjává, 1973-ban az Ír Akadémia, 1976-ban pedig a Finn Akadémia tiszteletbeli tagjává választották. 1980-ban a Szovjet Tudományos Akadémia legmagasabb tudományos kitüntetésével, Lomonoszov-aranyéremmel tüntette ki. Erdemei, kitüntetései szinte felsorolhatatlanok, az egyetem és a ma-

tematikatudomány legnagyobbjai közé tartozik.

Sándorfy Kamill — a kémiai tanszékcsoporthoz tartozó tanácsának javaslatára megválasztott díszdoktor — 1920-ban született Budapesten. Kémia—fizika szakos tanári oklevelet a Szegedi Tudományegyetemen szerzett, ezt követően a kémiai intézetben dolgozott. Kiss Árpád professzor mellett, Nemeskürty Árpád fővárosba került, majd 1947-től négy éven át Párizsban dolgozott. Itt szerezte meg fizikai doktorátusát, majd Kanadában folytatta kutatási tevékenységét. 1959 óta professzora a montreali egyetemnek.

Sándorfy professzor világszerte ismert és elismert tudós, kiváló spektroszkópos és kvantumkémikus. 11 könyve és közel 200 publikációja látott eddig napvilágot, öt elvonalbeli nemzetközi folyóirat szerkesztőbizottságának tagja. Számos kanadai és nemzetközi díj és kitüntetés birtokosa. A Kanadai Tudományos Akadémia, a Kvantum Molekuláris Tudomány Nemzetközi Akadémiájának és a Művészetek, Tudományok és Irodalom Európai Akadémiájának tagja.

Sándorfy professzor eleven kapcsolatokat tart az egyetem különböző tanszékeivel, és a Szegedi Biológiai Központtal. Nagyra értékelendő — mondta befeljezésül Gécség professzor — a Kanadában élő tudós azon támogatása, amellyel lehetővé tette hazai kutatók hosszabb tanulmányútját, külföldi rendezvényekre való eljutását.

D. I.

Leszúrta nevelt fiát

Nyolc évet kapott

Az 52 éves Száva Zoltán, Domaszék, Tanya 692. szám alatti házában élt feleségével, s annak 17 éves fiával. A férfi apja Szentesen lakott, s elhatározták, hogy hozzájuk költözik. A később tragikusá váló események éppen a költözködéssel összefüggésben kezdődtek, február 13-án.

A Száva család nagy egyetértésben élt. Egyetértésük alapja pedig az volt, hogy mindhármán nagyon szerették az alkoholt. Igaz, nem mindig együtt ittak, a férfi és a nő néha titkolta szenvedélyét, s különböző „dugi-italokat” tartottak. A költözködések napján is folyamatosan ivott a család. Hogy pontosan mennyit — később nem egyformán emlékeztek. Tény, hogy amikor a nagypapa bútorait rakott autóra a domaszéki házhoz érkeztek, nehezen lehetett apát és nevelt fiát lelatogatni a gépkocsiról. Azért elkezdtek bekapcsolni. A vita a nagypapa tévéjén kezdődött. Száva Zoltán egyedül akarta vinni, s ezt a gyerek nem helyeselte. Aztán a gyerek bekapcsolni, és nézni akarta — ezt a nevelőapát kifogásolta. Szó szót követett, s egymásnak ugrottak. A fiatal volt az erősebb, letelepte nevelőap-

ját. Az asszony húzta le a férfit. Nem sokáig tartott a nyugalom, ismét egymásnak estek. A nevelt fiú úgy ült le a férfit, hogy orrcsontja is eltört, rövid időre az eszméletét is elvesztette. Amikor magához tért Száva, forrt a vére. A konyhába ment, felkapott egy kést. „Emlékszem, láttam a kés nyelét. Hogy került hozzám, nem tudom.” — vallotta a bíróságon. „A következő pillanatban áll előttem a gyerek, és húzom ki belőle a kést. Hogy közben mi történt, nem tudom.” — mondta.

Nehéz rekonstruálni az eseményeket. Tény, hogy a férfi kiment a konyhába, s felkapta a legnagyobb kést. Közben odabenn az anyja nyugtatta a fiát, s küldte, hogy szellőztesse ki a fejt, hisz az italtól teljesen bódult volt. Nem tudni pontosan, mennyi idő telhetett el addig, míg a gyerek kilépett az ajtón. S tarthatott-e még akkor az apa erősen felindult állapota? Tény, ahogy az ajtó nyílt, Száva leszúrta. Pontosan a szívet találta, a 17 éves fiú azonnal meghalt. Az udvaron tért magához a gyilkos. „Belegondoltam, hogy uristen, mit csináltam. Úgy szerettem egymást, hogy azt mondtam, ahova ő megy,

oda megyek én is, és gyomron szúrta magam.” Akkor még nem volt súlyos a sérülése. Később bement a lakásba, mert odakinn fázott. Odapillantott a holtan fekvő fiúra. („Mit akarsz itt, te nyavalyás!” — mondta a felesége.) bement és elaludt. Hajnalban ébredt, s látta, mindenki alszik a házban. A holttest még mindig a konyhában volt. „Mért nem hívtam orvost? Tudtam, hogy halott, meg azt gondoltam, ha segítség kell, majd apám meg a feleségem hív.” Nem hívtak senkit. Csak a reggeli ébredés után szóltak a szomszédnak, ő értesítette a rendőrséget. Száva Zoltán akkorra már a kertben bújott el, s szíven akarta magát szúrni. Mikor megtalálták, életveszélyes állapotban volt.

(A vádlott 1959 óta dolgozik a MÁV-nál. Munkáját mindig rendesen ellátta, megbízhatósága ellen különösebb kifogás nem merült fel. Büntetlen előéletű, soha, semmi összeütközése nem volt a törvénnyel. Többek vallomása szerint kifejezetten jó viszonyban volt a nevelt fiával, aki az iskolából ugyan hamar kimaradt, tanulni nem szeretett, de dolgozó gyerek volt, közösen vállaltak különmunkát.

Szóval, a család mindhárom tagja kereső ember volt. Ennek azonban — körülményeinek — semmi látszata. A pénz nagy része ugyanis itálra ment. A tragikus napon állítólag a gyerek ivott a legkevesebbet. Vérében 2,57, vizeletében 3,78 ezrelékes alkoholszintet állapítottak meg később, ami súlyos fokú részegséget jelent. A szakértői vélemény szerint Száva Zoltán egyértelműen alkoholista, elmekórra utaló jelek azonban nem észlelhetők nála.)

A Csongrád Megyei Bíróság Exterde Tibor tanácsa a tegnapi befejezett tárgyaláson Száva Zoltánt emberölés bűntette miatt nyolc év börtönre ítélte, négy évre eltöltötte a közügyektől, s elrendelte kényszergyógyítást.

(A kérdés csak az volt: megállapítható-e az erős felindulásból elkövetett emberölés. A bírói indoklás szerint a gyilkos szúrás előtt több percet várakozás ezt cáfolja, ezért a súlyosabb büntetés.)

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett, így az ítélet nem jogerős.

B. T.

Vízi rendészeti tájékoztató

Háromszázhuszonkét haláleset történt tavaly a magyarországi tavakon, folyókon, bányatavakon és úszómedencékben — közölték csütörtökön a Budapesti Rendőr-főkapitányság vízi rendészeti őrsén tartott sajtótájékoztatón.

A tavalyi adatok elemzéséből kitűnt: a legtöbb haláleset a délutáni időszakban és a hét végén, különösen vasárnapokon következett be. A fiúk, férfiak vakmerőbbek, felelőtlenebbek: a nyári idényben — május-tizenötől szeptember tizenötig — vízbe fullt 225 ember közül 183 volt a férfi. A kijelölt fürdőhelyen sokkal kevesebb a halálos baleset — a Tiszán az ilyen

fürdőzőhelyeken például az elmúlt évben egy sem történt. A Belügyminisztérium ezért szorgalmazza, hogy a tanácsok és a Köjál a lehetőség szerint több helyen teremtsék meg az engedélyezett fürdés feltételeit. A kis települések környékén azonban a helyi tanácsok nem mindig tudják fedezni a kijelölt fürdőhelyek fenntartását — az emberek viszont ott fürdenek, ahol víz van. A sajtótájékoztató elmondották, hogy a Dunán Mohács fölött 21 engedélyezett fürdőhely van, de május 15-ig Budapest harminc kilométeres körzetében csak három helyet jelöltek ki a hivatalos szervek.